

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/136/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214202092
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8214202092.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a sudkýň JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobcu BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 47 150 513, zastúpeného SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému O. S. - O., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. 4, XXX XX N., za účasti: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ so sídlom Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828 právne zastúpeného: JUDr. Monika Marjanovič, advokátka so sídlom Urbánkova 1562/6, 040 01 Košice, v konaní o zaplatenie 744,53 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 2C/73/2014 - 131 zo dňa 29.6.2017 takto

rozhodol:

O d m i e t a odvolanie žalovaného.

Potvrdzuje rozsudok v napadnutom výroku, t.j. vo výroku o povinnosti žalobcu nahradiť Združeniu - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ so sídlom Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828 trovy konania v rozsahu 100 %.

Združeniu Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ so sídlom Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828 náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom Konanie v časti o zaplatenie sumy 638,90 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 638,90 Eur od 18.7.2011 do zaplatenia zastavil, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 105,63 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 11,94 Eur od 18.3.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 25,12 Eur od 18.4.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 28,33 Eur od 18.5.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 40,24 Eur od 18.6.2011 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal a žalobcovi uložil povinnosť uhradiť občianskemu združeniu Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ (ďalej len „Združenie“) trovy konania v rozsahu 100 %.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca podal na tunajší súd proti žalovanému žalobu na zaplatenie sumy 744,53 eur s príslušenstvom. odaním doručeným súdu dňa 22.06.2017 zoberal žalobca žalobu v časti zmluvnej pokuty o zaplatenie sumy 638,90 Eur s príslušenstvom späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Súd vyhovel žalobcovi v uplatnenom nároku na zaplatenie ceny poskytnutých služieb, keďže žalovaný uvedenú cenu služieb žalobcovi, resp. právnenému predchodcovi v zmysle zmlúv a ich dodatkov nezaplatil.

V priebehu konania za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku vstúpil do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa "POS" a to iba v časti uplatnených zmluvných pokút vo výške 638,90 Eur. Keďže žalobca zoberal žalobu v tejto časti späť bez uvedenia

dôvodu, z procesného hľadiska zaviniť zastavenie konanie v tejto časti a preto súd postupom podľa § 256 ods. 1 C.s.p. priznal Združeniu - Pomoc a ochrana spotrebiteľa "POS", so sídlom Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828 voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku, v rozsahu priznaných trov združeniu, odvolanie žalobca dôvodiac ust. § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V odvolaní namietal najmä neúčelnosť vynaložených trov zo strany Združenia. Uviedol, že vedľajší účastník v rámci svojej účasti v konaní nikdy spravidla nepoukáže na žiadnu skutočnosť, na ktorú by nemali povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti súdy. Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky podporuje činnosť spotrebiteľských združení aj prostredníctvom dotácií na zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdmi. Je zrejmé, že ak súd v pôvodnom rozhodnutí rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov sa náhrada trov nepriznáva, nie je ju možné ani dodatočne priznať vedľajšiemu účastníkovi. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd odvolaniu žalobcu vyhovel a zrušil napadnuté rozhodnutie v časti trov priznaných vedľajšiemu účastníkovi, resp. intervenientovi.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie aj žalovaný. Uviedol, že je nezamestnaný a nemá z čoho zaplatiť žalovanú sumu.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie žalobcu, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je neopodstatnené. Zároveň žalovaný podal odvolanie oneskorene.

5. Podľa ust. § 362 ods. 1 CSP, odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 121 ods. 2 CSP, do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.

Podľa ust. § 121 ods. 3 CSP, lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa ust. § 121 ods. 4 CSP, lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Podľa § 386 písm. a) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

6. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že žalovaný prevzal napadnutý rozsudok dňa 3.8.2017 a zákonná 15 - dňová lehota na podanie odvolania začala plynúť dňa 4.8.2017. Posledným dňom na podanie odvolania bol piatok 18.8.2017. Odvolanie bolo však podané na poštovú prepravu až v septembri 2017 (nečitateľná poštová pečiatka).

Z tohto dôvodu odvolací súd odmietol odvolanie žalovaného ako oneskorene podané v súlade s ust. § 386 písm. a) CSP.

7. K odvolaniu žalobcu odvolací súd poznamenáva, že v odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

9. Čo sa týka námietky žalobcu, že súd prvej inštancie rozsudok v jeho napadnutom výroku, nesprávne právne posúdil, je potrebné uviesť, že nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. júla 2011, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

10. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd o odvolaní žalobcu rozhodoval po 01.07.2016, pri rozhodovaní postupoval s ohľadom na § 470 ods. 1 CSP už v režime Civilného sporového poriadku. Pokiaľ však ide o posúdenie otázky náhrady trov konania subjektu, ktorý do konania vstúpil ako vedľajší účastník do 30.06.2016 v rozhodovaní po 01.07.2016, je potrebné zohľadniť procesnú právnu úpravu účinnú do 30.06.2016, t.j. Občiansky súdny poriadok, keďže v zmysle § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ku ktorým došlo pred nadobudnutím účinnosti Civilného sporového poriadku zostávajú zachované. S ohľadom na potrebu rešpektovania zásady právnej istoty teda zostáva zachované právo takého subjektu, ktorý do konania vstúpil pred 01.07.2016 zákonným spôsobom upraveným v ust. § 93 ods. 2 a 3 O.s.p., na náhradu trov konania.

11. Podľa § 93 ods. 2, 3, 4 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 31.12.2014 (ďalej len „O.s.p.“), ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 24 O.s.p., účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa § 137 ods. 1 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

12. Združenie vstúpilo do konania dňa 17.6.2014. Z obsahu spisu vyplýva, že sa k žalobe kvalifikovane vyjadrilo po tom, čo mu bola doručená žaloba spolu s prílohami.

Do konania vstúpilo s cieľom zbavenia spotrebiteľa nepriaznivých dôsledkov vyplývajúcich zo zmluvného vzťahu, do ktorého žalovaný ako spotrebiteľ vstúpil so žalobcom.

Zákonodarca v § 137 O.s.p. explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Podľa dôvodovej správy k tomuto zákonnému ustanoveniu „navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napríklad vo sfére ochrany pred diskrimináciou alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi najmä zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a o doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná právna úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“.

Z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie taktiež nevyplýva žiadny dôvod, pre ktorý by nemala byť poskytnutá právna ochrana aj právnickej osobe. Zásada účinnej súdnej ochrany ako je stanovená v čl. 47 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom (z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-279/09). Nie je preto dôvod na výnimku v prípade subjektu, ktorý v rozhodnom čase vstúpil relevantne do konania ako vedľajší účastník na náhradu trov konania.

13. Z obsahu spisu, ako aj odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie rozhodol správne o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a Združením, ktoré vstúpilo do konania

v časti o zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 638,90 eura. Tento subjekt má právo na náhradu trov konania, ktoré boli účelne vynaložené v súvislosti s bránením práva žalovaného. Súd prvej inštancie správne rozhodol o trovách konania tak, že mu v zmysle ust. 255 ods. 1 CSP priznal náhradu trov konania.

Ustanovenie § 255 ods. 1 CSP vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok sporového konania. To znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca si žalobou pôvodne uplatnil dva rôzne nároky (zaplatenie telekomunikačných služieb a zmluvnej pokuty), ktoré spočívajú na rôznom právnom základe a ktoré si žalobca mohol uplatniť v dvoch samostatných konaniach. V danom prípade tak zrealizoval podaním jednej žaloby. Z obsahu spisu je zrejmé, že k späťvzatiu žaloby v časti zmluvnej pokuty vo výške 638,90 eura, teda v tej časti, vo vzťahu ku ktorej vstúpilo do konania, došlo až po tomto vstupe. V písomnom podaní, doručenom súdu prvej inštancie dňa 11.7.2014 Združenie namietalo žalobcom uplatnenú zmluvnú pokutu z dôvodu jej neprijateľnosti. V časti zmluvnej pokuty teda poskytlo žalovanému ako spotrebiteľovi náležitú ochranu pred nekalou zmluvnou podmienkou.

Z tohto dôvodu má nárok na náhradu trov konania v takom rozsahu ako ho vymedzil súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Odvolacia námietka žalobcu nebola dôvodná.

14. Námietky žalobcu smerujúce k tomu, že nebolo účelným, aby sa Združenie dalo zastúpiť právnym zástupcom, neboli opodstatnené, svojou argumentáciou iniciovalo a podporilo ochranu žalovaného. Pokiaľ preto súd prvej inštancie uložil žalobcovi zaplatiť Združeniu náhradu trov, ktoré mu s konaním vznikli, jeho rozhodnutie je správne a odvolací súd preto napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a ním ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

15. Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na vyššie uvedené má za to, že uznesenie súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám daným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Z rovnakých dôvodov nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami žalobcu, ktoré nemohli spôsobiť zmenu právneho posúdenia veci.

16. V odvolacom konaní o odvolaní žalobcu nebol žalobca úspešný. Naopak fakticky plne úspešné bolo Združenie, ktorému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že Združenie bolo v odvolacom konaní pasívne, k odvolaniu sa nevyjadriло, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnilo, a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 Zákona č. 757/2004 Z. z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.